

lapide constructa, cujus primus Episcopus *Ninianus* dicitur apud eundem *Bedam*.

¹ *Addam ORCADES* insulas Magnæ Britanniae vicinas, quarum *Servanum* Palladii discipulum primum Episcopum fuisse tradunt rerum *Scoticarum* Scriptores.

S C O T I A.

SCOTIA, antiquis *Caledonia* dicta, Magnæ Britanniae pars Borealis est. Terminos habet ab Ortu Germanicum Oceanum, à Septentrione *Orcades*, & *Deucaledonium* mare, à Meridie vallum *Severi* non longè ab urbe *Alcuith*, de quo *Beda* l. i. c. 12. ab Occasu verò *Hyberniæ* insulæ objacet. A *Scotis* nomen habet, qui primùm è *Scythia* in *Hyberniam*, & ex *Hyberniam* in eam venire, quosque à *Scythis* haud differre arbitror, cum *Belgæ*, sive *Germani* inferiores *Scythas* & *Scotos* uno nomine *Scutten* appellent. Hanc *Romanis* subjectam non fuisse satis ex hoc colligere est, quod in *Notitia Civili* *Romani Imperii* nulla hujus mentio fiat. A natura *Tajo* flumine, qui eam interfecat, dividitur in *Australem*, quæ *Cis-Tajana* dicitur, incolarumque frequentia, honestis moribus, divitiisque non paucis nobilior est: & *Borealem*, quæ *Trans-Tajana*, rudiorque, *priscorum* adhuc *Scotorum* barbariem aliquatenus retinet.

Scotos *Euangelii* luce jam illustratos fuisse sub *Cælestino* Papa testatur *Prosper Aquitanicus* ^a cum ait: *Ad Scotos in Christum credentes ordinatur à Papa Cælestino Palladius, & primus Episcopus mittitur.* Idemque confirmat similibus penè verbis venerabilis *Beda* ^b. *Anno Dominicæ Incarnationis vigesimo quadringentesimo tertio, Theodosii junioris anno Imperii octavo Palladius ad Scotos in Christum credentes à Pontifice Romanæ Ecclesiæ Cælestino primus mittitur Episcopus.* Unde non parum errant, qui nonnisi post *Augustinum*, in *Scotia* ordinatos fuisse Episcopos existimant. Imò multos apud gentem illam temporibus *Augustini* extitisse, licet *schismaticos* & ab *Ecclesia Romana* divisos, facillimè colligitur ex *Beda* ^c, dum ait *Daurentium* *Augustini* successorem ad eos scripsisse, ut ad unitatem *Ecclesiæ* revocaret. Sed & *Honorium* Papam ad eosdem *Epistolam* hac de re direxisse, quæ etiam apud *Bedam* ^d extat, quis nescit?

Quamvis autem sub iisdem *Ecclesiasticis* legibus, ac cæteri *Christianorum*, viverent *Episcopi* illi, in hoc tamen primis *Ecclesiæ* sæculis ab aliis diversi fuisse creduntur, quod certas sedes non haberent, & singuli per universam *Scotiam* *Episcopalem* exercerent *authoritatem*. Hujus singularis consuetudinis certius, quod referunt, argumentum est, quod licet sæpius apud *Bedam* eorum mentio fiat, nullam tamen in *Scotia* sedem cui præfuerint nominat. Testem tamen proferunt *Petrum Blesensem* ^e *errorum* quorundam *Scotiæ* & *Hiberniæ* *Episcoporum*, qui ubique *Pontificalia* exercebant, pravum morem arguentem, dum ait in *Epistola* nomine *Richardi Cantuariensis Archiepiscopi* scripta: *Sed & diebus istis quidam Pseudoepiscopi Hibernienses, aut Scotiæ lingue simulantes barbariem, cum à nullo impositionem manus acceperint, Episcopalia populi administrant. Teste quidem Apostolo, nemo sumit sibi honorem, sed qui vocatur à Deo tamquam Aaron. Illi verò non per ostium, sed aliunde intrantes Ecclesiam Christi commaculant, & ut vituperetur ministerium nostrum, presumptione sacrilega, debonestant Episcopalis eminentiæ sacramentum. Cum enim gratiam sacræ unionis numquam acceperint, celebrant Ordines, Ecclesias dedicant, altaria consecrant, benedicunt Abbates, & sic victum & vestitum miserè mendicantes, sacramenta nostre redemptionis convertunt in quæstum. Quoniam igitur ex talium administratione in Ecclesia Anglicana multiplex occasio scandali jam emerfit, eosque quorum ordinatio*

XI.
SCOTIÆ ANTI-
QUA DESCRIP-
TIO.

XII.
SCOTI PRIMIS
SÆCULIS IN
FIDE EDUCATI.
^a Prosper A-
quit. in Chron.
an. 434.
^b Beda lib. i.
cap. 13.

^c Idem lib. 2.
cap. 4.
^d Idem lib. 2.
c. 19.

XIII.
SCOTORUM E-
PISCOPORUM
SEDES INCER-
TÆ A MULTIS
CREDUNTUR.

^e Petrus Bles-
sen. Ep. 53.

X 3

NOTÆ LUCE HOLSTENII.

¹ *Addam Orcades*] Episcopus Insularum pag. 166.